

A 23. emelet rejtélye

Észtország történelme nagyon sok fordulópontján párhuzamos a magyarral; ne szépítsuk a dolgot, a huszadik században ők is, csakúgy, mint hazánk, rendesen szívóágra kerültek.

Először is amikor Sztálin és Hitler, még közvetlenül a második világháború előtt lepacsiztak egymással, a Molotov-Ribbentrop-paktumban és annak titkos záradékában kiutalták az országot a Szovjetuniónak. A második világháború folyamán ugyan a németek visszafoglalták az országot, de abban az északnak semmi köszönetük nem volt; csakúgy, mint a Vörös Hadsereg visszatértében sem.

Miután a németek véghezvitték a Holokausztot és lerabolták az országot, a szovjetek deportálásokkal kezdték regnálásukat. A teljes Baltikum felnőtt lakosságának mintegy 10 százalékát irányították málenkij robotra, közülük csak minden második ember térhetett vissza szülőföldjére a 60-as évektől. A többiek pedig eltűntek, de többnyire elhunytak, például [Sztálin agyament vasútjának](#) az építése közben. Amikor a vörösök betagolták az országot a Szovjetunióba „Észt Szovjet Szocialista Köztársaság” néven, ez ellen már nem nagyon tiltakozott senki a kifosztott és porig alázott országban.

A szovjetek militarizáció-fétisének gyakorlatilag az ország teljes északi partja áldozatul esett – itt telepedett meg a Balti Flotta egy része. Például a tengerparti kisváros, Paldiski, a külvilágtól teljesen elzárt városok sorsára jutott tengeralattjáró támaszpontja miatt, ahol egy atom-tengeralattjáró 1:1 méretarányos és működőképes modelljét is felépítették a buzgó vörösök.

Bár ha a szovjeteken múltott volna, az egész országot elzárták volna a külvilágtól és betelepítették volna „hithű” oroszokkal, de szerencsére a birodalom mohó dolláréhsége felülírta ezeket a törekvéseket. Hagyniuk kellett, hogy Észtország legalább részben megnyissa a határait a vastag pénztárcákkal érkező külföldiek – főleg finnek előtt. Hasonlóan a teljes keleti blokkban bevett stratégiákhoz, itt sem engedték a turistákat szabadjárni, és itt is – csakúgy, mint akkoriban Magyarországon is – az ide látogatók csak az arra kijelölt hotelekben szállhattak meg.

Tallinn-ban, a fővárosban 1972-ben rohamtempóban húzták fel a célnak teljesen megfelelő **Viru hotelt**. Az épület kívülről nagyjából úgy néz ki napjainkban is, ahogy azt a szovjet esztétika fejlett szépérzéke diktálta; szarul. Na jó, miután egy finn hotellánc kezére került az épület, megpróbálták azt valamelyest felpimpelni, a legtöbbet kihozni a lehetőségekből, nem túl nagy sikerrel.

Az épület eredetileg egy meglehetősen szürke, 22 emelet magas betontömbként tornyosult a város fölé.

Legalábbis szinte mindenki úgy ismerte, hogy az épület huszonkét emeletes, még a lift is csak 22 emeletről „tudott” az épületben. Pedig volt még egy emelete, amiről keveseknek volt tudomása, és a külső szemlélők előtt a homlokzati feliratok jól elrejtették ezt a szintet.

A belső vezetérendszer valószínűleg nagyobb része tartozott a különböző lehallgatókészülékekhez, mint mondjuk a világításhoz. A helyi fáma szerint az épület eleve mikrobetonból készült, ez az építőanyag a mikrofon és a beton keveréke.

Az utolsó szovjet, illetve akkor már ismét orosz csapatok 1994. augusztus 31-én hagyták el az országot, a hotel legfelső – a helyiektől szigorúan elzárt – szintje is ekkor tárta fel, legalábbis részben a titkait. Az egyik itteni helysége volt kiakasztva egy cirill betűs cetli: „**Zgyesz' Nyicsevo Nyet**”, azaz nincs itt semmi. Pedig.

A két, ezen az emeleten megbúvó helység ma már múzeumként tárja fel az erre kíváncsi nagyérdeműnek a 23. emelet titkát. A külső helységet sárgás linóleumpadló borítja, az asztalon az olcsó sárga műanyag írógépben még a papír is befűzve maradt. A belső helység falaihoz rögzített állványzatot rádió adó/vevő és lehallgatókészülékek borítják. Az asztalon a csikkokkal teli hamutartó és a gázmaszk jól megférnek egymással.

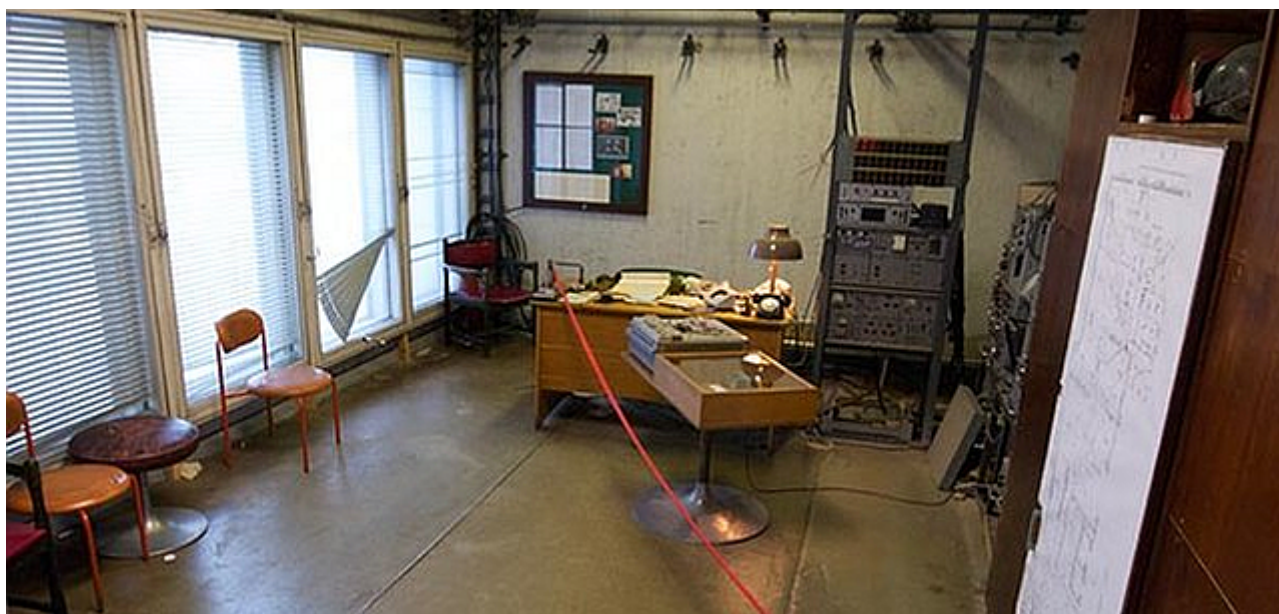
A helység egyszerűen egy pillanatfelvétel, vagy ha úgy tetszik, egy rendhagyó csendélet egy szerencsére már elhagyott korból.

„Észtország már a 90-es évektől a szovjetektől való eltávolodásra törekedett” – meséli a hotel szóvivője, Peep Ehasalu. – „Moszkva urai lehetővé tették a finn komp újraindítását; de az ideözönlő évi

15.000 turista gyanakvással töltött el őket. A KGB a hotel hatvan szobáját teljes egészében bepoloskázta; jutott bőven mikrofon a falakba, telefonokba és a virágcserepekbe is.”

Az étteremben a nehéz hamutartók és a kenyértartók is „árulkodtak”. A KGB buzgó ügynökei még a helyi specialitásokat is figyelembe vették; az északiaknál tradicionális és fontos közéleti szerepet betöltő szaunákat is külön lehallgatták. Az érzékeny rádiólehallgató készülékek 70 km-es körzetben Helsinkig minden rádióadásba bele tudtak hallgatni.

„Amikor 1989-ben üzembe helyezték a hotelben az első faxkészüléket, annak kezelőjét két hétre Moszkvába küldték, tréningre. Minden, a készüléken átment lapról két példány készült, a másolat a KGB-t illette meg.”

Nyilván az a tény, hogy a KGB (vagy bármely más titkosszolgálat) a hotelvendégeket lehallgatta, sem a világban és főleg a keleti blokkban egyáltalán nem volt egyedülálló esemény, elég csak a **budapesti Astoria szállóra** gondolni (→[HVG cikk](#)).

Az innen kinyert információk további sorsa természetesen rejtve maradt az észak előtt. A KGB pincéi sok titkot őriznek Moszkvában, és – ne legyenek kétségeink – az archívumok tartalma napjainkban is folyamatosan bővül.

Ez egy elfeledett sarka a netnek, örülök, hogy sikerült elvetődnöd ide!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, oszd meg velem! Elérhetőségeim az [Impresszumban](#) találhatóak.

A [passport.blog](#) jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a [Bolyongó Facebook oldalt](#).

Ha szeretnéd a bejegyzést kinyomtatni, vagy önálló formában menteni, ennek a legegyszerűbb módja a PDF formába konvertálás. Ezt a jobb oldali, fentről negyedik (Adobe) ikonnal teheted meg.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett [indexe itt található](#). A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: [A világ valódi csodái](#). A mostanában a blogon megjelent írások a [főoldalon jelennek meg](#).

2026/05/28 18:05

Források

Atlasobsura: [KGB-Museum](#)

Wikipedia: [Sokos Hotel Viru](#)

smithsonian.com: [Pay No Attention to the Spies on the 23rd Floor](#)

[múzeum](#), [kémkedés](#), [hidegháború](#), [2016](#), [Észtország](#), [KGB](#), [Szovjetunió](#), [Tallinn](#), [lehallgatás](#), [elhagyatott](#), [szocializmus](#), [Viru hotel](#), [tech](#), [a szovjet imperium romjain](#), [osztalgia](#), [retró](#), [kém](#), [építészet](#), [történelem](#)

Bejegyzésmegtekintések száma: 153

From:

<https://bolyongo.hu/> - **bolyongó**

Permanent link:

https://bolyongo.hu/doku.php?id=passport:a_23_emelet_rejtelye

Last update: **2026/08/01 17:04**

